

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 49. Jacobus Daves du Perron Cardinalis functus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

Sæc. XVII. petuæ Abbas, & Episcopus Faventinus
 A. C. 1618. nominaretur, ubi per tredecim annos,
 quibus hanc Ecclesiam tenuit, nihil omi-
 fit, quod pium, optimumque Pastorem
 deceret. Construxerat etiam ibidem
 Sacellum Divo Carolo Borromæo Sa-
 crum, simulque in Ecclesiam Sancti
 Thomæ induxit Carmelitas Discalcea-
 tos. Denique Trivii in patria sua, quo
 recuperandæ valetudinis gratia se con-
 tulerat, die vigesima secunda Augusti
 anno ætatis suæ quinquagesimo quarto
 obiit, ibidem apud S. Mariam Gratia-
 rum sepultus.

§. XLIX.

*Jacobus Daves du Perron Cardina-
 lis fatis fundus.*

*Abrege de
 l'Hist. Eccles.
 Tom. 10.
 Gramond.
 Hist. Gall.
 Lib. 3.
 Ciacon. vit.
 Clem. VIII.
 Miræus
 script. Sæcul.
 XVII.*

Maximum sui desiderium reliquerat
 Jacobus Daves du Perron ex nobi-
 li Normanæ familia ortus, qui anno
 Christi millesimo quingentesimo quin-
 quagesimo sexto die vigesima quinta No-
 vembris Bernæ, quo ejus Parentes
 Calviniana hæresi infecti profugere co-
 gebantur, primam lucem aspexit. Pri-
 mam ab infantia ætatem literarum stu-
 dio applicabat, tanta memoriæ felicita-
 te, mentisque acumine præditus, ut
 omnium scientiarum imperio natus
 duodecimo ætatis suæ anno in latino
 Græco-

Græcoque idiomate necnon in Poesi, Sæc. XVII.
eloquentia, Mathesi ac Philosophia tam A. C 1618.
uberes fecerit profectus, ut ad litera-
rium certamen quoscunque palam pro-
vocaret. Reddita Calvinistis pace ejus
Parentes in Normaniam reversi, Juve-
nem Perronium vicennem Henrico III.
Galliarum Regi in Bleffensibus comitiis
sistunt, quibus absolutis Perronius Lu-
tetiam profectus, die vigesima quinta
Novembris, anno salutis nostræ mille-
simo quingentesimo octogesimo tertio
prudente Rege, cujus animo sese in-
sinuaverat, adversus Atheos solidissi-
mis rationibus Dei existentiam compro-
bat; Rege autem hujus sermonis ef-
ficaciam deprædicante, Perronius juve-
nili ardore incensus reposuit: *Si crasti-
na die Regia sua Majestas me perorantem
excipere dignabitur, validioribus adhuc ar-
gumentis, Deum non existere demonstrabo.*
Imprudens hæc jactantia sibi justam
Henrici indignationem accersebat: Ad-
ultior ~~Cast~~ factus totum se Sanctorum
Patrum, & præcipue D. Augustini &
Thomæ Aquinatis lectioni sacrabat, eo-
rumque doctrinis sectæ suæ falsitatem,
erroresque tam solide confutatos de-
prehendit, ut ad Catholicorum castra
reversus, ex eodem suggestu, e quo
contra Orthodoxam fidem antea pero-
raverat, dein pro illius defensione pub-
lice

Sæc. XVII. lice loqueretur, pluresque aberrantes
 A. C. 1618. oviculas ad Christi ovile reduceret, ex

*Vid. spond.
 epist. ad epit.
 Annal. Ba-
 ron. edit.
 prima.*

quibus haud postremi erant Sancyus, & Henricus Spondanus, postea Apmiensis Episcopus: Demum sacræ militiæ adscriptus, Henricum IV. Calvinistam ad fidem Catholicam revocavit, a quo etiam Ebroicensi Episcopatu, necnon Eleemosynarii dignitate decoratus, unacum Arnaldo Offato Cardinale Romam ablegatur, ut Clementem VIII. ad impertiendam Regi absolutiorem inclinaret, qua feliciter obtenta non modo Romæ a Francisco Joyosa Cardinale inaugurabatur, sed ab ipso etiam Pontifice annulum Pastoralem accipiens, his verbis commendabatur: *Inveni virum secundum cor meum.* Inde Parisios reversus, Henricum Regem in fide quodammodo nutantem firmabat gloriosa disputatione contra Pleseo-Mornæum tum Calvinistarum caput ad Fontembellaquæum habita, in qua illum de sexcentis Divi Augustini locis ab eo vitiatatis confudit, pluriumque mendaciorum convicit, ac demum arcte presum interrogabat, *an Catholicis desperata esset salus?* Calvinista reponebat, *quod ex Dei misericordia salvi esse possent,* mox autem negante Perronio, *extra Ecclesiam Romanam fore salutem,* recte conclusit Rex: *quandoquidem concordēs pro salute*

salute Catholicorum utriusque opinionis Do- Sæc. XVII.
ctores sunt, tutius erit Catholicum esse. A. C. 1618.

Hujus victoriæ præmium Perronio erat Sacri Collegii Purpura; paulopost Senonum Archiepiscopus Romam a Rege ablegatus Congregationibus de auxiliis interfuit, summoque Pontifici auctor exstitit, ne Molinæ sententia damnaretur, sed tota disputatio silentio involveretur: demum in Franciam reversus, Regis opera Venetorum controversiam ob interdictum exortam composuit, utiliterque Gallici Regni res Romæ gessit, non modo inter profundissimos Theologiæ Doctores, sed & simul inter Christianos primæ notæ Politicos, quod rarum est, merito numeratus. Demum adversa valetudine pressus, in Franciam rediit, ubi anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo decimo Ludovico XIII. persuasit, ut regale Gymnasium institueretur: biennio post Richerii librum *de Ecclesiastica & Politica potestate* in Synodo suæ Provinciæ Senonensis Parisiis congregata tanquam erroneum, schismaticum & hæreticum condemnabat, tertio autem post anno in comitiis Regni Lutetiæ habitis nomine Cleri Gallicani, orationem luculentissimam, juxta ac doctissimam de re Ecclesiastica habuit, in qua Regiam asserens Majestatem

tem

Sæc. XVII. tem, auctoritatemque, nihil etiã ju-
A. C. 1618. ri Ecclesiastico detrahebat. Denique
 ut quietius literis invigilaret, prope Lu-
 tetiam Bagnoleti vico suburbano con-
 cessit, ubi cum ad Angliæ Regem re-
 sponsum concinnaret, in morbum inci-
 dit, quo acerbissimo per quatuordecim
 dies cruciatus, Parisiis die quinta Sep-
 tembris anno ætatis suæ sexagesimo ter-
 tio obiit. Fuit sane Perronius eximiis
 animi corporisque prærogativis orna-
 tus, elegantis ingenii & peracuti, fir-
 missimi judicii, indefessi studii, & vastis-
 simæ eruditionis, miræque ad convin-
 cendos sectarios potentiæ, adeo, ut
 cum de his a devio tramite revocandis
 ageretur, id dicto usurparet: *Hos si
 convinci cupitis, ad me perducite; at con-
 versos si avetis, dirigite ad Franciscum de
 Sales Genevensem Episcopum.* Enimvero
 quamplurimis & publicis disputationi-
 bus & colloquiis tum Parisiis tum Me-
 duntum ad Sangermanum habitis
 semper victor hæreses debellavit, hæ-
 reticosque gloriose confudit. Ceterum
 Perronio in Eleemosinarii dignitate ad
 votum Patris Arnulphi Jesuitæ, qui Regia
 confessionibus erat, successit Rupifucal-
 dius Cardinalis.